

יביע אומר - הר גילה

בהר | גליון 300

יג' אייר תשפ"ב
להפצת העלון / הארות / הקדשות
יעקב - 0528445949

זמני היום אופק ירושלים

מוצ"ש ר"ת	מוצ"ש	כניסת שבת
20:58	20:04	19:13

העלון מוקדש לפרוות והצלחת הגאון הגדול הר' בן ציון מוצפי בן מובה שליט"א | אסתר בת ראושנה | עמית בת תקוה | שיראל בת אור לפרוות - דניאל בן גול, דוד יהונתן דניאל בן מובה, אביסל בת רעיה הי"ו | לע"נ - משה בן שמחה. משה בן מרים. שמחה בת רואשנה זיווג הגון-חומר בן מול. ורד פרחיה בת בתיה. שיר בת אסתר. רות בת רבקה | להצלחת - מתפללי בית כנסת "יביע אומר" הר גילה.

את הילולת חמ"ט 300

מורנו ורבנו הלכה למעשה

עפ"י גאון עוזנו ותפארתנו מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל
ובנו הראשון לציון הרה"ג יצחק יוסף שליט"א

הלכות העולה לספר תורה: (י) העולה לספר תורה חייב לקרות בפיו בלחש עם השליח ציבור, ואינו יכול לצאת ידי חובה בשמיעה בלבד מטעם שומע כעונה, שבקריאת ספר תורה יש דין מיוחד לקרות בעצמו, ואם אינו עושה כן יש לחשוש שברכותיו הן ברכות לבטלה. (שהרי כבר בירך ברכות התורה בבוקר עם ברכות השחר, וכיעו"ש). (שם עמוד רנ"ו, רנ"ח).

יא) אדם שהוא עם הארץ ואינו יודע לקרות בלחש עם החזן שקורא בתורה, שאיננו מכיר צורת האותיות, אין להעלותו לספר תורה, שמאחר שאינו יודע לקרות, איך יברך ברכות התורה. ואם העלוהו לספר תורה אינו עולה למנין שבעה. (שם עמוד ר"ס).

יב) העולה לתורה צריך לעמוד על רגליו בשעת קריאת התורה, ואפילו לסמוך עצמו לכותל או לעמוד אסור, אלא אם כן הוא זקן או חלש, אבל הקהל יושבים במקומם ואינם צריכים לעמוד.

ופסק רבנו הגדול הרמב"ם בתשובה, "שהנוהגים לעמוד על רגליהם כשהשליח ציבור קורא עשרת הדברות, לא יפה הם עושים, וראוי למונעם מזה, מפני שמגיע מזה הפסד אמונתנו, שיבואו לחשוב ולהאמין שיש יתרון לעשרת הדיברות על שאר מצוות התורה, (והרי אפילו האומר כל התורה מן השמים, חוץ מפסוק אחד שמשוה רבנו מפי עצמו אמרו אין לו חלק לעולם הבא. לפיכך ראוי לסתום כל פתח המביא למחשבה רעה זו, ויש לבטל מנהג העומדים בשעת קריאת עשרת הדברות". ויש אחרונים שרצו ליישב מנהג העומדים בשעת קריאת עשרת הדיברות מפני שלא ראו תשובת הרמב"ם, ואילו ראוהו היו מורים הלכה כדבריו). לפיכך יש להסביר לעם בדרכי נועם שלא נכון לעשות כן, ולמנוע המנהג הזה, בלי מחלוקת.

ומיהו הנמצא במקום שעומדים בעשרת הדיברות, יעמוד בתחילת קריאת העולה. שיש שם כמה פסוקים לפני עשרת הדיברות, כידי שיהיה עומד בין העומדים.

וכמו כן אם העולה לקרות בתורה אביו או רבו, יעמוד מיד עם עלותו לקרות בתורה, שעל ידי כך ניכר הדבר שעמידתו אינה משום עשרת הדיברות דוקא, ובזה אין כל חשש. (שם עמוד ר"ס, רס"ה).

יג) אסור לאחוז בידו בספר תורה בגוף הקלף או הגויל, בלי מטפחת, בין כשהוא גולל את ספר התורה בשעת קריאת התורה בציבור, בין כשגולל את ספר תורה בינו לבין עצמו, כשקורא בו למצות שנים מקרא ואחד תרגום, או לקראת ... המשך בדף אחרון.

חברי בית הכנסת 'יביע אומר' מקדמים בברכה את

הרב גדעון מזרחי שליט"א

המתארח עימנו בשבת - להלן זמני תפילות ושעורי התורה

יום שבת	יום שיש
07:45 שחרית ודרשה הרב	18:55 שיר העירים
16:00 תהילים לילדים	19:13 מנחה
16:30 שעור תורה עם הרב	קבלת שבת ודרשת הרב
בבית הכנסת 'יביע אומר'	ערבית
18:00 מנחה ואח"כ סעודה שלישית	21:45 שעור תורה
בבית הכנסת יחד עם הרב	עם הרב בבית הכנסת
19:35 שעור תורה עם הרב	
19:55 ערבית ולימוד תנא דבי אליהו	

בשבת הבאה יתארח הרב מאיר פנחסי שליט"א

טעמו וראו כי טוב ה'

כל יום בבית הכנסת שחרית בשעה 06:00, מנחה - 20 דק' לפני שקיעה
שעור תורה ותפילות ערבית, לאחר ערבית - מתקיים השעור היומי

יום א' - הרב גדעון מזרחי שליט"א - הלכה שולחן ערוך
בשעה 20:30 טהרת המשפחה לנשואים בלבד.

יום ב' - הרב אהרון קצין שליט"א - עין יעקב

יום ג' - הרב ניתאי כדורי שליט"א - מוסר

בשעה 20:30 גמרא מסכת תענית.

יום ד' - הרב גדעון מזרחי שליט"א - הלכה שולחן ערוך

יום ה' - הרב אהוד דהאן שליט"א - פרשת שבוע

אור תורה לשנים מיום י' פסח 20:45

'והחזקת בו'

מובא במדרש רבה אמר רבי סימון בשם רבי יהושע בן לוי לעולם אל תהיה מצוות עזרה לעני קלה בעיניך שהפסדה עשרים וארבע קללות ומתן שכרה עשרים וארבע ברכות. הפסדה כמו שכתוב בתהילים- "הפקד עליו רשע ושטן עמו על ימינו בהשפטו יצא רשע ותפילתו תהיה לחטאה, יהיו ימים מעטים פקודתו יקח אחר, יהיו בניו יתומים ואשתו אלמנה". וכל כך למה?? "אשר לא זכר לעשות חסד". ומתן שכרה כמו שכתוב- "הלא פרוס לרעב לחמך".

ומסופר במדרש על רבי שמעון בר יוחאי שחלם בליל ראש השנה שבני אחותו נתבעים למלכות לשלם שש מאות דינרים. קרה להם ומינה אותם להיות פרנסי צדקה. שאלו אותו- מהיכן נוציא כסף לעניים? אמר להם- תוציאו משלכם ותכתבו הכל בפנקס, ובסוף השנה נעשה חשבון.

והנה בסוף השנה הלשינו עליהם למלכות והכניסו אותם לבית סוהר. כששמע רבי שמעון בר יוחאי את אשר קרה להם, הלך אליהם ושאלם- כמה הוצאתם במשך השנה לצדקה? הוציאו את הפנקס שבו היו כתובים כל מה שנתנו, וזה הסתכם בסך של חמש מאות תשעים וארבע דינרים. אמר להם רבי שמעון תנו תנו לי שישה

השקפה יהודית- הרב אהרון קצין

'שמיטת השמיטה'

הנה בפרשתנו מובא מצות השמיטה, טעמים רבים נאמרו לבאר את טעמה של המצוה: **בספר החינוך** כתב כי הטעם של המצוה **הזאת כדי שנכיר ונדע שהקדוש ברוך הוא, הוא פטרונו של עולם, ואין האדם בעל בית' כלל, ואף על פי שיש לו הרבה שדות והרבה כרמים, אין לו שום דעה בהם.**

בספר **'צרוור המור'** כתב טעם נפלא, שענין השמיטה בא כדי שידע העשיר כמה צער יש לו לעני שחיי תלויים לו מנגד בכל עת ובכל שעה, ועיניו נשואות תמיד לשמים לבקש אכלו. ובערב יאמר מי יתן בוקר, ובבוקר יאמר מי יתן ערב. ותמיד הוא נע ונד, וחושב מהיכן אמצא לחמי לאשתי ולבני ואילו העשיר תמיד שמח וטוב לב בשדותיו ובכרמיו ובדגניו שמוציאים שדותיו, ואינו נותן דעתו לעני ואינו חש כלל בצערו. לכן ציוה הקדוש ברוך הוא שיעשו שמיטה בשנה השביעית, שלא יזרעו ולא יחרשו ולא יקצרו בשנה זו ולא יאספו תבואתה, אלא ינחוהו הפקר, כך שהעשיר יצטרע ויחשוב, מאחר שאיני זורע ואיני קוצר כיצד אתפרנס בשנה השמינית ומהיכן אמצא לחמי, כפי שאומר הכתוב להלן: **"וְכִי תֹאמְרוּ מָה נַאֲכַל בַּשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית הֵן לֹא נִזְרַע וְלֹא נִקְטָף אֶת תְּבוּאָתֵינוּ"**. ויאמר העשיר: אני שסובל מחסור שנה אחת בלבד שאיני זורע ואף על פי כן חשכו עיני, על אחת כמה וכמה העני שהוא מצטער ומיואש בכל עת ובכל שעה, וחושב ממה יתפרנס, ומהיכן יביא טרף לביתו, ובכך **יחוש בצערו של העני ויפרנסנו!**

"הבן איש חי" מביא על כך משל נפלא, למלך שהיה לו בן יחיד שעתיד היה לרשת ממנו את המלוכה. שָׁכַר המלך מחנך גדול שילמדו כל החכמות שבעולם, ואכן עשה המלמד את מלאכתו נאמנה.

בסיום שלוש שנות לימוד, בא המחנך אל המלך ואמר: "סיימתי את מלאכתי, לימדתי כל שיכולתי ללמד, ולשמחתי הרבה תלמיד מצטיין הוא הנער, ויודע את כל החומר הנלמד על בוריו".

בדק המלך את הבן, בחן אותו, ובסוף הפטיר בהתפעלות: "אכן, החכים הנער עד מאוד".

פנה אל המחנך והודיע לו, כי ראשית ישלם לו את משכורתו ביד רחבה. מלבד זאת, ממנה הוא אותו להיות שר החינוך במדינתו. שהרי הוכיח כישורים נדירים במלאכת החינוך.

הודה המחנך מעומק ליבו למלך על חסדו, **"אולם"** - כך אמר- **"נשאר לי עוד דבר אחד קטן ללמד את בן המלך,** ובמקבש אני מהוד רוממותו שישלחהו לביתי, ותוך מספר דקות אסיים ללמדו דבר זה".

"טוב ויפה," הסכים המלך.

שלח המלך את בנו אל בית המחנך. וכיון שהגיע לשם, תפסו המחנך, קשר את ידיו, השכיבו על הספסל, ונטל בידו שוט והתחיל להלקותו חמשים מלקות, תוך כדי שהנער גונח וזועק לעזרה. כשסיים את מלאכתו, שחררו המחנך ושלחו הביתה כשכולו זב דם, כמעט מחוסר הכרה...

בראות המלך את בנו, ובשמעו את אשר עוול לו המחנך, התמלא בחמת זעם והורה לתלות את המחנך!

לפני שהוציאוהו להורג, פנה אליו המלך ושאל: ברצוני רק לדעת מדוע עשית זאת? הלא יכולת להיות שר, ליהנות ממשכורת טובה, ומתנאים מופלגים ובהידור, מה ראית לשתות זו?

אמר לו: "אדוני המלך, הרי אתה מתכנן שבנך יהיה מלך אחריו. אחד מתפקידיו של המלך הוא לשפוט נתינים שסרחו. והנה, יביאו לפניו אורח שגנב לחם. הוא יתרגז ויגזור את דינו לעשרים מלקות. כי אסור שיהיו גנבים במדינה!"

אזרח אחר שיגנוב עוף שלם מהמרכול, ילקה חמישים מלקות, ופושע גדול שישדוד בנק ילקה לא פחות מחמש מאות מלקות..."

"אדוני המלך, רציתי שבנך ירגיש כמה כואבות הן המלקות, כדי שבבוא היום ישפוט דין אמת, והמלקות תהינה במדה ובמשקל הנכון. רק כשמרגישים את השני- יודעים כיצד לנהוג בו"

הדינרים ואני אפדה אתכם מבית הסוהר. הלך רבי שמעון בר יוחאי ונתן את שש הדינרים כשוחד ומיד שחררם.

שאלו בני אחותו את רבי שמעון בר יוחאי- וכי ידעת מראש את אשר צפוי לנו? אמר להם כן! כבר מליל ראש השנה ידעתי שיקחו מכם שש מאות דינרים. אמרו לו- אם כן מדוע לא אמרת לנו מראש, וכי לא היינו נותנים את השישה דינרים האלו לצדקה? אמר להם- רציתי שתעשו את המצוה לשם שמים. כי אילו ידעתם שתאבדו שש מאות דינרים, בוודאי הייתם נותנים אותם- אלא שלא הייתם מקיימים מצוה זה לשם שמים.

אמור המלבי"ם- עם ישראל הוא גוף אחד כאשר יש כאב אפילו באצבע קטנה, כל הגוף מרגיש את הכאב. כך גם בעם ישראל. כל אחד מרגיש את סבלו של חברו כמו שכתוב בפרשה "וכי ימוך אחיך ומטה ידו" זו הנקודה שאנו חייבים להרגיש שזה אחינו שנמצא בצער. ומאליו פונים לעזרתו.

מורי ורבותי אחים יקרים אנשים שזקוקים לעזרה לא חסרים רק צריך לפתוח את העיניים. כל אחד כפי יכולתו יכול לעזור לחברו, או לארגונים השונים שעוזרים לזולת, כל אדם יכול אם זה בממונו ואם זה בגופו לתת סיוע, יהי רצון שנשמח אחד את רעהו ונקיים המצוה החשובה זה לשם שמים. אמן. שבת שלום.

התפעל המלך מתשובתו של המחנך. "חכם גדול אתה"- אמר- "הנני מבטל את עונש המות שגזרתי עליך, ואדרבה, אשוב לתכניתי הראשונה, למנות אותך לשר החינוך במדינת".

כך- אומר **"הבן איש חי"**, הקב"ה אומר לעשירים: פעם אחת עליכם להרגיש **"אֶת הָעֲנִי עִמָּךְ"**. אימתי? בשנת השמיטה. בשנה זו, השדה אינה שייכת לכם, הכל הפקר. ואז, בדרך הטבע, תתעורר בלבכם השאלה: **"מה נאכל?"**

"אני מצידו"- אומר הקב"ה- אמנם "אֶת בְּרַכְתִּי לֶכֶּם בַּשָּׁנָה הַשְּׁשִׁית", אין מקום לדאגה, אבל זה טוב שגם אתם תשאלו פעם "מה נאכל...?", כדי שפעם אחת תרגישו את העניים ותדעו להעניק להם משלכם כשיבקשו את עזרתכם!

סיפור מפעיים ומחזק על מעלת הביטחון כתב בספר **'אוצרותימה אמלא'** (בהר, עמ' תקצח) על תלמיד חכם יקר ובר אוריין, **הגאון רבי אברהם משה גרוסמן זצ"ל**, מרבני כולל הר"ן בירושלים, שנפטר בשנה האחרונה שבע ימים בשם טוב.

כל ימיו הקדיש לעמל התורה בשקדנות מופלאה כאברך מן השורה, מהשעה תשע בבוקר ועד אחת בצהריים, ומשלוש וחצי אחר הצהריים עד שבע בערב, כך עד יומו האחרון.

בין שלל המעלות הגדולות שהאירו את אישיותו של רבי אברהם משה, בלטה במיוחד **מידת הבטחון**. הוא היה בעל בטחון אמיתי על כל המשתמע מכך.

בין היתר, היתה לו הנהגה קבועה בשבת קודש לא לנעול אף פעם את דלת ביתו, הוא טען כי זכות השבת עצמה הינה שמירה מעולה ואין צורך לעשות שום השתדלות בשביל שמירה ביום קדוש זה. (וראה בשר'ע אורח חיים סי' רס"ז סעיף ג' ובמשנ"ב ס"ק ז' שכך כתב שהשבת היא השמירה הגדולה ביותר)

בעקבות הנהגה זו אירע פעם מעשה מופלא:

כאשר התקיימה שבת שבע ברכות לנכדתו הראשונה, נסעו הוא ורעייתו מהבית כדי לשובת בשמחה. באותו שבוע אירע גל גדול של פריצות לבתים בכל שכונות הצפון בירושלים. בנוסף, השמחה עצמה היתה מהולה בצער, כאשר בליל החתונה פרצו גנבים לבית המחותנים ורוקנו את תכולתו.

בערב שבת לפני שעזבו את הבית, בקשה אשתו, כי למרות הנהגתו הקבועה, היא מעדיפה הפעם לנעול את הבית בשל המצב הרעוע. אך רבי אברהם משה שכנע אותה כי אין סיבה לפחד ודאגה, והכריז בתומו: "הקדוש ברוך הוא שומר על הדירה, והוא לא צריך מנעולים כדי שלא יאונה לנו כל רע!"

במוצאי שבת כששבו הביתה, ליבה של רעייתו ניבא רעות. היא בקשה ממנו לעלות ראשון לדירה, והיא תעלה בעקבותיו, כי יש לה תחושה שאירע דבר מה בבית.

רבי אברהם משה ובנו הצעיר עלו ראשונים, וכשבאו לקומה סמוך לדלת, אכן ראו כי צירי הדלת פרוצים... "אתה רואה!" הזדעק הבן בסערה, "הפעם כן היינו צריכים לנעול את הבית!"

רבי אברהם משה נותר באותה נינוחות ובאותה שלות רוח, ואמר לבנו בנועם: "הבה נכנס פנימה, ונראה כי לא גנבו מאיתנו מאומה!"

רבי אברהם משה נכנס פנימה בביטחון גמור, והבן נשרך אחריו בהססנות, **ואכן למרבה הפלא, הכל עמד על מקומו בשלום**: הפמוטות, כלי הכסף, קופות הצדקה על מקומם הקבוע. יד זדים לא נגעה בכל חפצי הבית לרעה! התברר מאוחר יותר, כי אכן בקרו שם הגנבים ובקשו להכנס פנימה, אך לאחר שסיימו לפרוץ את הצירים, הם הבחינו לפתע כי **הדלת פתוחה לרווחה**. הם היו בטוחים כי בעלי הבית נמצאים בבית, וברחו כל עוד נפשם בם, מבלי לקחת אתם מאומה...

רבי אברהם משה אמר לרעייתו, הנה תראי כי כאשר אדם בוטח בהשם יתברך בכל מאודו, זוכה שיתמלאו כל צרכיו, ובהנהגה ניסית, לא נזוק ולא מפסיד מכן, **אדרבה משה שהיתה "הדלת פתוחה" ניצלנו מכל הפסד...!**

יתן ה' שנתה לביטחון חזק ושלם בה', וה' ית' ימלא כל משאלות ליבנו לטובה, **אמן ואמן! שבת שלום ומבורך**

'רגוע'

היה מאוחר מאוד, ואמר: בשביל התור אצל הגביר נותר היום על פת שחרית... ומיד יצאו לדרכם.

עד שהגיעו לבית הגביר היה השעה 2 אחה"צ, היינו שאיחרו בשעה, ומרחוק כבר ראו את ביתו שחושך בפנים, ואכן הגיעו וצלצלו בפעמון, אמנם הקול היה כקול ביער כי אין איש בבית. והתחילו לשוב על עקבותם, ור' ישראל דיבר בשברון לב על שאיחרו את המועד וחבל על ההפסד שנגרם להם וכו', אמנם הרב מקוממיות חיזקו בביטחון ואמר לו: קיים פתגם "דער מענטש גייט און מה' מצעדי גבר כוננו שטייט" - היינו, שהש"ת הוא המסדר לאדם בדיק את זמניו וסדריו.

ויהי כאשר רק יצאו מפתח הבית, נעצר לידם רכב ומשם יצא הגביר, וכשהבחין בהם התחיל להתנצל, ששכח לגמרי מכל הפגישה שהיה אמור להיות היום בשעה 12 ומסתמא הרב כבר מחכה שעה שלמה בגללי, וממש יצא מכליו בעגמ"נ, והרגיעו הרב מקוממיות שרק הגיע זה עתה.

אמר הגביר: בכל זאת הרי דפקתם על דלת ביתי ולא הייתי בבית, וצריכים לפייס אתכם ואמר שייתן כפול ממה שהיה בדעתו מתחילה ליתן! ביציאתם אמר הרב מקוממיות לרבי ישראל: נו, אמרתי לכם - "דער מענטש גייט און מה' מצעדי גבר כוננו שטייט"... - ואילו היה מגיעים בשעה היעודה בשעה 12 והגביר לא היה שם ולא היה מוצא אותם אף בעת יציאתם, הייתה מתבטלת הפגישה לגמרי ולא היו מקבלים ממנו כלום.

כמובן שככל שנסתובב בעולם בכלל ובבית בפרט בהרגשה של שלווה ורוגע, הדבר יקרין על הסביבה. וכך נזכה ששוב הסביבה תהיה רגועה וגם תשפיע עלינו. שבת שלום ומבורך.

לייעוץ וסיוע ניתן להתקשר 0523898468.

בפרשה נאמר "ועשיתם את חקתי ואת משפטי תשמרו ועשיתם אתם וישבתם על הארץ לבטח".

התורה חוזרת פעמיים בפסוקים הללו על המילים "וישבתם על הארץ לבטח".

מדוע הכפילות?

הסבר יפה הוא, כי פעם אחת מדברת על החשש מפני מלחמה ורעב. שהם דברים חיצוניים. אך כאן התורה מדברת על השלווה הפנימית והבטחון של מי ששומר תורה ומצוות.

מי שיודע שהוא שומר על המצוות כראוי, יכול להיות רגוע ושלי.

סיפור נפלא מסופר על הרב בנימין מנדלסון רבה של קוממיות זצ"ל על גודל ביטחונו בהש"ת, כפי שסיפר מקורבו מוה"ר ישראל פוזנער ז"ל, שהצטרף עמו פעם במסעו ללונדון עבור "קרן השביעית".

אחת המטרות של הנסיעה הייתה פגישה עם גביר גדול, שזו השנה הראשונה שהצליחו לקבוע תור אצלו, והיות שהזמן נקבע על השעה 12 בצהריים בדיוק, והדרך ברכבת עד שם אמורה לארוך יותר משעה, ולכן היה עליהם לצאת לדרכם בשעה עשר וחצי בכדי שלא לאחר את המועד.

ויהי בבוקר של אותה פגישה, התפלל הרב מקוממיות תפילת שחרית באריכות כדרכו ועמד כולו בדבקות והשתפכות הנפש, ור' ישראל הזדרז וגמר תפילתו וחיוכה רק שהרב כבר יסיים כי הזמן מתאחר.

אמנם הרב מקוממיות היה עסוק בתפילתו ובשעה 11 סיים להתפלל, ומיד ניגש אליו ר' ישראל ואמר לו שמאוחר מאוד וחייבים מיד לצאת לדרך, אבל הרב השיב לו, שמקודם צריך להניח תפילין דר"ת, ורק אחר כך אפשר לדבר מנסיעה... ועד שגמר כבר

חושן משפט- הרב יצחק פריי

משולחן בית הדין'

שאלה: דבורה הגנת ביקשה מגילה הריתמיקאית (המנגנת) דיסק שירים שנכתבו עבור מסיבת סיום הגן.

המנגנת הסכימה למכור את הדיסק תמורת 150 ₪. אך המנגנת היתנתה כי במידה וישתמשו בדיסק בשנים הבאות, על כל שימוש תשלם דבורה 50 ₪ נוספים.

האם מותר לגילה להתנות תנאי שכזה?

תשובה: במידה והדבר נעשה לפני מכירת הדיסק, מותר לגילה להתנות שהיא מוכרת את הדיסק בתנאי כזה או אחר.

אך אם הדיסק כבר נמכר לדבורה, אין גילה יכולה להודיע כי היא רוצה תשלום נוסף על השמעות נוספות.

אם מדובר בקבצים, וגילה אינה מוכרת כלל משהו פיזי, דנו הפוסקים האם יש לגילה אפשרות להתנות.

הבסיס לתנאי הוא שיוך בקניין ואילו בקבצים וירטואליים אין קניין של דבר פיזי שניתן לשייר בו. שבת שלום.

חידה

1. פרשת בהר מתחילה במצוות שמיטה ומסתיימת בשמירת שבת. מה משותף לשתי המצוות הנ"ל?

2. איזו הלכה נלמדת מהפסוק: "והיתה שבת הארץ לאכלה?"

3. מדוע דיני שמיטה נאמרו בלשון יחיד ואילו דיני היובל בלשון רבים? (גמרא ערכין ל"ב)

4. כיצד נקראים בפרשתנו: א. עני. ב. ריבית ג. עיירות בלי חומה ד. קציר חטים?

5. מה למדים מהפסוק: "ורדפו מכם חמישה מאה, ומאה מכם רבבה ירדופו?" (רש"י)

פתרון לחידה משבוע שעבר:

1. הסבר את הביטוי: "אישה חללה." **תשובה**- אישה שנולדה מהפסולים שבכהונה

2. למי מותר לכהן הגדול להיטמא טומאת מת? **תשובה**- רק למת מצוה.

3. פרט את המומים הבאים הפוסלים בכהונה: א. חרום. ב. שרוע. **תשובה**- א. חרום - מי שחוטמו שקוע בין עיניו. ב. שרוע - אחד מאיבריו גדול מחברו.

4. מהו דינו של אדם שאכל קודש בשגגה? **תשובה**- מוסיף חומש ונותן הכל לכהן.

5. מה ההבדל בין קרבן בהמה לעולת עוף? **תשובה**- בעולת העוף אין צורך שיהיה זכר תמים וגם אינו נפסל במום.

כי התורה כוללת את כל הטובות שבעולם...

חייב אדם לקבוע זמן ללימוד תורה כל יום שיעור תורה ביביע אומר

שיעור תורה אנשים ונערות יאי שני בשעה 20:45

kelja - אאונה. השקפה. הבית היהודי. חינוך וכל

בזכות נשים

חברי הקהילה שואלים

שמוע, והם הם העמידו תורה אותה שעה. תנא: כולם מתו מפסח ועד עצרת. אמר רב חמא בר אבא, ואיתימא ר' חייא בר אבין: כולם מתו מיתה רעה. מאי היא? א"ר נחמן: אסכרה, ולפי גרסת הגמרא היה עלינו לנהוג במנהגי אבלות על תלמידי רבי עקיבא עד חג השבועות, אמנם כתב באבודרהם (עמ' רמה) בשם אבן הירחי (המנהיג הל' ארוסין סוס"י קו) משמו של הרז"ה וז"ל שמעתי שיש במדרש שמתו מפסח עד פרוס העצרת והוא ט"ו יום קודם העצרת כאמרם (שקלים פ"ג ה"ד) [עד] פרוס הפסח פרוס החג שהם חמשה עשר יום בניסן ובתשרי וכשתסיר חמשה עשר יום מארבעים ותשעה יום נשארו שלשים וארבעה והנה הם שלשים ושלשה שלמים ומגלחים ביום ל"ד בבוקר כי מקצת היום ככולו עכ"ל. כלומר שתלמידי ר' עקיבא מתו ל"ד יום, וראיה ממדרש [הביאו ר"י שועיב שם] שמתו מפסח עד פרוס עצרת, והוא ט"ו יום קודם עצרת, וכשתסיר ט"ו יום ממ"ט נשארו ל"ד יום שלמים שמתו, אלא דמקצת היום ככולו, משום הכי מסתפרין יום ל"ד בבוקר. והוא הדין לישיא אשה מותר מכאן ואילך. וזה דעת השולחן ערוך שפסק "נוהגים שלא להסתפר עד ל"ג לעומר, שאומרים שאז פסקו מלמות, ואין להסתפר עד יום ל"ד בבקר אלא א"כ חל יום ל"ג ערב שבת שאז מסתפרין בו מפני כבוד השבת" אבל הרמ"א כתב ובמדינות אלו אין נוהגין כדבריו, אלא מסתפרין ביום ל"ג ומרבים בו קצת שמחה ואין אומרים בו תחנון (מהר"ל ומנהגים). ואין להסתפר עד ל"ג בעצמו ולא מבערב (מהר"ל). מיהו אם חל ביום ראשון, נוהגין להסתפר ביום ו' לכבוד שבת (מהר"ל). ומי שהוא בעל ברית או מל בנו, מותר להסתפר בספירה לכבוד המילה. (הגהות מנהגים).

בנחמה בקרוב, ולא עבר חודש ימים וקבל תנחומים על בנו ל"ע, ואין מתענים ביום זה וכן לא אומרים תחנון. כמו כן נוהגים להדליק נרות או מדורות לכבוד רבי שמעון בר יוחאי זכר לאש הגדולה שלא הפסיקה מביתו בכל אותו יום ההסתלקות כמבואר באדרא זוטא, וכן מה שכתב ר' צבי אלימלך שפירא מדינוב תלמיד החוזה מלובלין, ובוזה תבין מנהג ישראל תורה הוא להדליק נרות ומאורות ביום זה, **לכבוד האור כי טוב שמתחיל להתנוצץ ביום זה היקר ל"ג בעומר ט"ב ימים קודם מתן תורה, ולכבוד נשמת מאור התורה בוצינא קדישא אשר נתגלה ביום הזה, וביום הזה עלה לשמי מרומים והוא יומא דהילולא דיליה לאורו נסע ונלך, לכבוד ספרו הקדוש זה המאיר ומבהיק מסוף העולם ועד סופו** (אשר כתב ר' אבא ביום הזה), והוא מאיר לנו בגלותינו עד כי יבא משיח צדקנו דאתמר ביה ויאמר אלקים יה"י אר"ר (בגימטריא ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן) זה אורו של מלך המשיח יבא במהרה בימינו ויגלה לנו האור הגנוז, והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע, ותבין לפי"ז אשר נתאמת לנו מאנשי אמת אשר השמחה ביום הזה על ציון ר' שמעון בן יוחאי היא שלא כטבע דתיב אור צדיקים ישמח" עכ"ל. ויכול להדליק נרות לכבוד הצדיק ויעסקו בתורה בשמחה ובחדווה בפרט במאמרי רשב"י ובדברי הזוהר הקדוש.

מקורות: בגמרא יבמות דף ס"ב ע"ב אמרו: שנים עשר אלף זוגים תלמידים היו לו לרבי עקיבא, מגבת עד אנטופרס, וכולן מתו בפרק אחד מפני שלא נהגו כבוד זה לזה, והיה העולם שמם, עד שבא ר"ע אצל רבותינו שבדרום, ושנאה להם ר"מ ור' יהודה ור' יוסי ורבי שמעון ורבי אלעזר בן

האם מותר לשמוע שירים ולהסתפר ביום ל"ג לעומר? ומה הסיבה שנהגו בכל מיני מקומות להדליק מדורות בליל זה?

בימי הספירה נהגו בכל ישראל שלא לישיא אשה ושלא להסתפר וכן שלא להתגלח ועוד נהגו שלא לשמוע כלי זמר בימים הללו, משום שבאותו זמן מתו עשרים וארבע אלף תלמידי רבי עקיבא, והיה העולם שמם, עד שבא רבי עקיבא אצל רבותינו שבדרום, רבי מאיר ורבי יהודה ורבי יוסי ורבי שמעון ורבי אלעזר בן שמוע והעמידו את התורה לדורות, וקשה סילוקם של צדיקים כשריפת בית המקדש נוהגים בזה כלל ישראל מנהגי אבלות, מכל מקום לא נהגו בזה כמו בימי בין המצרים כיוון שימים אלו חשובים כחול המועד, ומותר לברך בהם שהחיינו וכן להכנס לדירה חדשה וכדומה (יחזקאל חלק ג' סימן ד') ואיסור זה נוהג לבני ספרד עד יום ל"ד לעומר בבוקר שביום זה פסקו ממות, ומכל מקום כיוון שיום ל"ג לעומר הוא יום שמחתו של רבנו הרשב"י מותר לשמוע שירים כבר ביום ל"ג לעומר, ואדרבה נוהגים לשמוח שמחה יתירה ביום גדול זה שהאיר אור גדול על ישראל באותו היום והתפשט אור התורה, וידוע המעשה שהובא בשער הכוונות שהיה חכם אחד גדול ושמו רבי אברהם הלוי והוא היה נשמת ירמיהו הנביא והיה מתאבל הרבה על חורבן בית המקדש, והיה נוהג לומר בכל יום נחם בברכת ירושלים וגם בהיותו במירון ביום הילולת רשב"י אמר נחם כהרגלו, ואחר שגמר התפילה אמר לו רבנו האריז"ל שנגלה אליו רבי שמעון בר יוחאי בהקיץ ממש, ואמר לו אמור לרבי אברהם הלוי, למה אמר נחם ביום שמחתנו, ולכן הוא יהיה

המשך - מורנו ורבנו הלכה למעשה

קריאתו בציבור. [או בכדי להגיהו וכיוצ"ב], והחמירו רבותינו מאוד בזה, עד שאמרו כל האוחז ספר תורה ערום (בלי מטפחת), נקבר ערום, בלי אותה מצוה שעשה בעת אחיזתו, אם זו קריאה או גלילה, ולכן צריך להזהר מאוד בזה. [ואפילו אם נטל ידיו בסמוך לאחיזת הספר תורה, כתבו הפוסקים לאסור. מיהו במגילת אסתר טוב

במי שאומר כן. אולם להלכה העיקר הוא שאין בזה שום איסור של הפסק, ומן הדין מותר לומר כן, אולם דרך עצה טובה יש להסביר לנוהגים כן, "שטוב להמנע מזה", שהשבת הזה כלול בברכה אחרונה, "אשר נתן לנו תורתו תורת אמת", ואין צריך להוסיף שבח זה. (שם עמוד ע"ר).

להחמיר תחילה ליטול הידיים (כיון שיש מתירים לאוחזה בלי מטפחת, ובצירוף דעת המקילים ע"י נטילת ידיים, ראוי לצרפם לענין מגילת אסתר). וכיעור"ש]. (שם עמוד רס"ו. רס"ט. וחז"ע פורים עמוד ע"ו).

יד) יש נוהגים שהעולה לתורה, בסיום קריאתו קודם ברכה אחרונה, אומר "אמת תורתינו הקדושה", ויש שאמרו שהוא הפסק, וראוי לגעור

לכבוד התנא האלוק"י

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

חברי הקהילה מוזמנים להילולת ולמדורת ל"ג בעומר המרכזית

ביום רביעי י"ח אייר (18.5 למניינם) מיד לאחר תפילת ערבית

ברחבת בית הכנסת 'ביע אומר'

סעודת מצוה, ממתקים, הפתעות לילדים, והרבה שמחה.

השתתפות בתשלום סמלי מותנת ברישום מראש. לפרטים יעקב - 0528445949